

РЕШЕНИЕ

№ 3577

гр. София, 28.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 13.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **10668** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт №[ЕГН]/24.06.2013 година в частта, в която е изменен с Решение №1631/24.09..2013 година на Директор на Дирекция „ ОДОП” и е признато право на данъчен кредит в размер на 2500 лева по фактура № 0.2884/28.01.2010 година в размер на 2500 лева.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт.Твърди се,че неправилно е прието, че не следва да се признае право на данъчен кредит по фактура №2884/28.01.2010 година в пълен размер, като в противоречие със събраните доказателства е прието,че стойността на доставката,различна от действителната стойност на доставката е в размер на 15000 лева, а не действително платената от 102 000 лева и сключеният договор между доставчика [фирма] и жалбоподателя е действителен ,като в него продажната цена на автомобила е посочена в размер на 102 000 лева. Искане се отмяна на ревизионния акт в тази му част и е се иска признаване право на данъчен кредит по тази фактура в пълен размер.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма] [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от адвокат П., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Претендира и заплащане на сторените по делото разноски. Подробни съображения в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК,

се представлява от юрисконсулт А., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със заповед № 661,1/01.10.2010 година на Изпълнителен директор на НАП на държавния служител Надежда Б. Б. на длъжност главен инспектор по приходите в сектор „Ревизии“ е определена нова основна месечна заплата.

Със Заповед № 372.1.20.05.2011 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] Т. А. е преназначен на длъжността старши инспектор по приходите при ТД на НАП- С., считано от 01.06.2011 година.

Със Заповед № 984,1/30.12.2012 година на Директор ТД на НАП- С. М. А. К. е преназначена на длъжността Началник сектор, считано от 01.11.2012 година.

Със заповед № РД-01-1354/01.12.2012 година на Директор ТД на НАП – С. е наредено ,считано от 01.11.2012 година функциите на компетентен орган да издава заповеди за възлагане на Ревизии да се изпълняват от поименно изброени служители ,измежду които и М.- А. К. на длъжност- Началник сектор.

Със ЗВР № 1208912/07.12.2012 година, М. А. К. на длъжност- Началник сектор възложила да бъде извършена ревизия на [фирма] определила състава на ревизиращия екип Надежда Б. Б. на длъжност главен инспектор по приходите и ръководител екип и Л. А. на длъжност- старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- ДДС за периода 28.10.2010 година-31.12.2010 година, срока ,в който следва да завърши ревизията- до два месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

ЗВР е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирувания данъчен субект на 17.12.2012 година.

С нова ЗВР №1301377/15.02.2013 година, органът възложил ревизията - М. А. К. на длъжност -Началник сектор определила нов срок за завършване на ревизията- до 15.03.2013 година.

Новата ЗВР е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирувания данъчен субект на 21.02.2013 година/ видно от разписката ,неразделна част от ЗВР, приложена на лист 23 от делото.

С нова трета ЗВР № 1301209/11.03.2013 година, органът възложил ревизията – М. А. К. на длъжност- Началник сектор определила нов срок за завършване на ревизията до 15.04.2013 година.

Новата ЗВР е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирувания данъчен субект на 14.03.2013 година.

На 25.04.2013 година, органите по приходите ,включени в състава на ревизиращия екип ,съставили РД № 1302209/25.04.2013 година, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по ЗДДС за процесните периоди.

РД е връчен лично срещу подпис на управителя на ревизирувания данъчен субект на 28.05.2013 година.

Със З. № К 1301209/25.04.2013 година, органът възложил ревизията М. А. К. на

длъжност Началник сектор определил Надежда Б. Б. на длъжност- главен инспектор по приходите за компетентен орган по издаването на РА на жалбоподателя.

3. е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирия данъчен субект на дата 09.07.2012.

На 24.06.2013 година, Надежда Б. на длъжност- главен инспектор по приходите издава обжалвания РА № [ЕГН], с който установила задълженията на ревизирия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен лично срещу подпис на управителя на ревизирия данъчен субект на дата 09.07.2013 година.

С Решение №1631/24.09.2013 година, Директор на Дирекция“ ОДОП“ изменил обжалвания РА, като установения за данъчен период месец 10.2010 година ДДС за възстановяване в размер на 21916.67 лева определил на ДДС за възстановяване в размер на 7416.67 лева.

Решението е връчено на жалбоподателя на дата 02.10.2013 година.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза.

В заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156, ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160, ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №[ЕГН]/24.06.2013 годна, е издаден от компетентен орган- това е Главен инспектор по приходите при ТД на НАП-Надежда Б. Б., когото изрично по силата на чл.119, ал.2 ДОПК, органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП-С.-Началник-сектор” Ревизии- М. А. К. със Заповед №К1302209/25.04.2013 година е определил за компетентен орган да издаде ревизионния акт. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето-Надежда Б. Б. заема длъжността- Главен инспектор по приходите към ТД на НАП- С.. Наред с това, от доказателствата по делото е видно, че лицето М. А. К. заема длъжността- Началник сектор ”Ревизии” при ТД на НАП-С. и е определена за орган, който може да възлага ревизии.

Р. акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, играещ ролята на мотиви.

При издаването му, органът по приходите е допуснал нарушение на

процесуално-правните разпоредби, което обаче не съществено е не може да доведе до нищожност на ревизионния акт. След връчване на отменителното решение на Директор на Дирекция "О." на жалбоподателя е издадена нова ЗВР от 07.12.2012 година, с която е определен ревизиращият екип и срокът, в който следва да завърши ревизията - два месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. В случая последната е връчена лично на управителя на ревизирания данъчен субект на 17.12.2012 година. С нова ЗВР от 15.02.2013 година е удължен срокът за завършване на ревизията - с още един месец до 15.03.2013 година. С още една ЗВР от 11.03.2013 година е удължен срокът на ревизията с още един месец, като за последната ЗВР не е спазена процедурата, визирана в чл. 114 от ДОПК и най-вече липсва заповед за удължаване на срока от Изпълнителния директор на НАП. Но според трайно установената практика на ВАС на РБ, това нарушение не може да доведе до нищожност на издадения ревизионен акт, а засяга само и единствено събраните доказателства, но предвид това, че съдът е инстанция по същество при обжалването на ревизионния акт, то няма правна пречка, тези доказателства да бъдат събрани и в хода на съдебното производство. В този смисъл е не само трайно установената практика на ВАС, но и застъпеното становище в РЕШЕНИЕ № 288 ОТ 10.01.2014 Г. ПО АДМ. Д... № 5714/2013 Г., I ОТД. НА ВАС.

При издаването на ревизионния акт са спазени материално правните разпоредби.

Съгласно чл. 74, ал. 1 от ЗДДС/ в редакцията, действаща към момента на подаване на заявлението за регистрация по ЗДДС - 26.10.2010 година/ регистрирано лице по [чл. 96, 97, 98, чл. 100, ал. 1 и 3, чл. 102](#) или [132](#) има право на приспадане на данъчен кредит за закупените или придобитите по друг начин или внесените активи по смисъла на [Закона за счетоводството](#) преди датата на регистрацията му по този закон, които са налични към датата на регистрацията. В алинея втора на същия текст е доуточнено, че правото по ал. 1 възниква само за наличните активи към датата на регистрацията, за които са налице едновременно следните условия, налице са изискванията на [чл. 69 и 71](#)/, доставчикът е регистриран по закона лице към датата на издаване на данъчния документ и доставката е била облагаема към тази дата, . регистрационният опис по образец на наличните активи е съставен към датата на регистрацията по този закон и подаден не по-късно от седем дни от датата на регистрацията.

От доказателствата по делото е видно, а и между страните няма спор, че жалбоподателят е регистриран по ДДС с Акт за регистрация от 26.10.2010 година, връчен на 28.10.2010 година и за месец 10.2010 година в регистрационния опис е включил фактура № 0.2884/28.01.2010 година с данъчна основа 85 000 лева и ДДС в размер на 17 000 лева с предмет на доставката - продажба на лек автомобил марка Т., модел Секвоя, с рег. [рег. номер на МПС], издадена от [фирма].

Наред с това, установено е още, че към датата на регистрацията/ кат спор относно този факт, няма/ че въпросното МПС е заведено счетоводно в сметка 205-Транспортни средства и е налично при жалбоподателя. Спорът се свежда до това, коя всъщност е реалната продажна цена на автомобила - 85 000 лева и ДДС в размер на 17 000 лева или отразената при нотариуса продажна цена на автомобила от 15 000 лева. От събраните доказателства е видно, че на дата 25.01.2010 година, [фирма] е продал на жалбоподателя [фирма] лек автомобил марка Т., модел Секвоя, с ДК [рег. номер на МПС] за сумата от 15 000 лева. За продажбата е сключен Договор за покупко продажба на МПС от същата дата, с нотариална заверка на подписите,

удостоверена от нотариус Б. Я./ факт, установяващ се и приложеното извлечение от Регистъра на нотариуса, удостоверяващ датата на сключване на договора и продажната цена-15000 лева. Съгласно чл.144, ал.1 от ЗДВП, собствеността върху моторни превозни средства се прехвърля с писмен договор, а според алинея втора на същия текст при прехвърляне право на собственост на регистрирани автомобили/ какъвто е процесният случай, подписите на страните следва да бъдат нотариално заверени. В хода на ревизионното производство е изискана справка от КАТ относно представените доказателства при пререгистрацията на закупеното от жалбоподателя МПС и е изпратено копие на договора за покупко-продажба на МПС, удостоверяващ, че продажната цена по договора на автомобила е 15 000 лева./без да е посочено, че ДДС се дължи отделено. Що се касае до представени втори договор за покупко- продажба на МПС от същата дата- 25.01.2010 година, сключен между същите страни , за същия автомобил, но с посочена продажна цена на автомобила -102 000 лева, то настоящата съдебна инстанция намира този договор за създаден само и единствено с цел злоупотреба с права и неотговарящ на изискванията за форма, съгласно чл.144,ал.2 от ЗДВП- в него липса нотариално удостоверяване на подписите на страните, липсва завеждане на такъв договор в Регистъра на нотариус Б. Я.. Изискването за писмена форма на договорите за покупко- продажба на МПС и то с нотариална заверка на подписите, съгласно чл.144,ал.2 от ЗДВП, е условие за действителност на договора, а не за неговото доказване. Наред с това, цената ,посочена в договора ,нотариално заверен от нотариус Б. Я. на дата 25.01.2010 година-15000 лева, е съществен елемент от сделката/ по аргумент от разпоредбата на чл.183 от ЗЗД, а наред с това върху продажната цена се определят дължимите нотариални такси и впоследствие и дължимите такси по ЗМДТ. Следва да бъде отбелязано още ,че двата договора-от една и съща дата, съществено се различават и по своето съдържание, наред с изложеното относно продажната цена на автомобила.

Така в представения Договор, изпратен от КАТ и послужил за пререгистрацията на автомобила е посочено ,че продавачът продава собственото си МПС, описано по-горе в такова състояние, в каквото се намира в момента на продажбата, заедно с всички принадлежности, числящи се към него за сумата от 15000 лева, която сума продавачът заяви, че е получил напълно в брой от купувача при сключване на договора, като МПС в движение, а купувачът е заявил че, купува посоченото МПС при посочените условия за посочената цена, изплатена напълно на продавача. В представения договор от страна на ревизираното лице от същата дата и представен при подаване на декларацията по ЗМДТ/ изпратен от Дирекция“ Приходи и администриране на местни данъци и такси при СО- отдел“К.“ е видно,че е използвано множество число върху бланката- купувачите, продавачите, договорена е и заплатена посочена в този договор цена от 102 000 лева. По делото не се представиха никакви доказателства, че страните са променили първоначалната си воля,отразена в договора,нотариално заверен от нотариуса относно продажната цена- в посока представяне на Анекс, че цената,която е договорена търпи промени и е друга- именно 102 000 лева,доказателства, че тази промяна в продажната цена е отразена по надлежащия ред/ отново с нотариална заверка на подписите/, защото, за да бъде валидна една промяна в дадена сделка ,то следва промяната да бъде извършена по същия ред, по който е сключена и самата сделка/ при спазване на основните изисквания за действителност/. В случая данъчната основа на продажбата на въпросното МПС следва да бъде определена съгласно разпоредбите на чл.26

от ЗДДС- и именно определена на база договореното и в Договора, фигуриращ в регистъра на нотариуса-12500 лева и ДДС в размер на 2500 лева. Обстоятелството, че след подписване на Договора от 25.01.2010 година, след пререгистрацията на автомобила на дата 26.01.2010 година в КАТ/ за което по делото се съдържат писмени доказателства в този смисъл, е издадена фактура с данъчна основа 85000 лева и ДДС в размер на 17000 лева и то на дата 28.01.2010 година, надлежно е осчетоводена в счетоводството на жалбоподателя по дебита на сметка 205-Транспортни средства с данъчна основа 85 000 лева, и по дебита на сметка 4531-Начислен ДДС при покупките, на кредит сметка 501 - каса в лева с цялата стойност по фактурата- 102 000 лева/ факт, установяващ се от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, неоспорена от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено, доколкото се базира на проверка в счетоводството на жалбоподателя. Наред с това, отново от заключението на вещото лице се установява, че и доставчикът ГМ [фирма] е осчетоводил процесната фактура по дебита на сметка 501 – каса в лева, на кредит сметка 411- Клиенти със сумата от 102 000 лева, ката фактурата е описана на ред 39 от Дневника за продажби на доставчика за данъчен период месец 01.2010 година с данъчна основа 85 000 лева и ДДС в размер на 17000 лева. Но счетоводното отразяване на доставката както от жалбоподателя, така и от доставчика, не може да доведе до извода, че жалбоподателят има право на данъчен кредит в посочения пълен размер 17000 лева, при казаното по-горе относно действителността и валидността на договора за покупко- Продажба на МПС от 25.01.2010 година- първият, в който фигурира продажна цена от 15 000 лева. С оглед на това, съвсем законосъобразно органът по приходите е приел, че по процесната фактура от 28.01.2010 година данъчната основа следва да бъде в размер на 12500 лева и ДДС в размер на 2500 лева, и по която сума следва да се признае право на данъчен кредит на жалбоподателя.

Р. акт в тази му част е правилен, което предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба в тази му част/ в друга част, той не се оспорва, а и липсва диспозитив в Решението на Директор на Дирекция ОДОП в друга част и е признато право на възстановяване в размер на 7 416,67 лева..

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161, ал.1 ДОПК, в полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 405 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт №[ЕГН]/24.06.2013 година в частта, в която е изменен с Решение №1631/24.09.2013 година на Директор на Дирекция „ОДОП” и е признато право на данъчен кредит в размер на 2500 лева по фактура №0.2884/28.01.2010 година в размер на 2500 лева.

ОСЪЖДА ЕТ “В.- А. М.” ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ “ ОДОП “ СУМАТА ОТ 405 ЛЕВА – ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160, ал.6 ДОПК, вр. с чл.211, ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: